

Korsgaard: Det ligger jo i Sagens Natur, at naar et Forslag, vedtaget i Folketinget og vedtaget efter hemmelige Forhandlinger mellem 3 Partier, kommer tilbage fra Landstinget, saa maa det være virkelig væsentlige, virkelig betydelige Ændringer, man møder med. Jeg beder imidlertid de ærede tilstedeværende se paa disse Ændringer, og jeg tror, at enhver, alt efter sin Smag, vil sige: betydningsløse — ringe Betydning — dog en lille bitte Smule Forbedring. Dette er altsaa Udtryk for, hvad Landstinget i denne Situation er blevet til! Det er altsaa det, som et borgerligt Flertal i Landstinget, som Venstre og Konservative kæmpede saa bravt for at naa i September Maaned 1932, nu kan faa Lov til at udrette i dansk Lovgivning! Jeg gratulerer den Part i det borgerlige Fællesskab, som finder, at i denne Situation er det netop den Opgave, som Landstingets største Parti rettelig har at varetage. Det er i Virkeligheden henrivende, at vi er kommet dertil, og jeg maa jo sige, som jeg rimeligvis vil faa Lejlighed til at sige adskillige Gange i den nærmeste Fremtid: Til hvad har man mere det høje Landsting? Som sagt, hvorledes man vil bedømme Ændringerne, om de betyder en Forringelse eller en lille bitte Forbedring, skal jeg lade staa hen; personlig vil jeg bedømme dem som en lille bitte Forbedring, men naturligvis ændrer de ikke i mindste Maade Lovforslagets Karakter, hvoraf Følgen altsaa maa blive, at det konservative Parti som ved tidligere Lejlighed maa stemme imod det.

Jørgen Jørgensen: De Ændringer, der er indført i Landstinget, er ikke af principiel Natur, og jeg kan derfor anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, som det nu foreligger. Til det ærede Medlem Hr. Korsgaards Bemærkninger om Landstingets Stilling kunde jeg have Lyst til at sige, at hvis det i al den Sorg, der i denne Tid overgaar de Konservative, kan være dem en Trøst, at vi er enige med dem i, at Landstinget er overflødig, saa kan jeg tilsige det ærede Medlem Hr. Korsgaard min bedste Støtte til, at vi ved fælles Hjælp ser at faa det afskaffet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 81 Stemmer mod 17.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af tredje Behandling af Forslag til Lov om Folkeskolens Styrelse og Tilsyn og Tilsynet med private Skoler.

Forhandlingen genoptoges.

Gregersen: Jeg skal paa mit Partis Vegne, som jeg allerede har gjort det ved første Behandling, udtale, at vi vil medvirke til, at denne nye Tilsynslov bliver gennemført, selv om den ikke giver os alt det, vi principielt ønsker. Striden om det gejstlige Tilsyn viser jo den Knude, som en Statsskole ikke kan løse, thi selvfølgelig bør de Forældre, der ønsker en Præst i Tilsynet og ser en Garanti i at have ham som Tilsynsmand, have Ret til at bevare ham som saadan, og ligesaa selvfølgelig bør Forældre, der tror, at ingen bedre kan overvaage dette Forhold end Forældrene selv, der daglig sender deres Børn i Skolen, have Ret til selv at føre Tilsynet paa den Maade, som de selv synes er den rigtigste.

En Overgangsform til en friere Ordning paa Skolevæsenets Omraade vilde de flydende Skolepenge være, hvorved Forældre med samme aandelige og religiøse Anskuelser kunde slutte sig sammen og vælge en Lærer og et Tilsyn, der stemte med deres Livssyn. Ingen er dog nærmere til at træffe denne Bestemmelse end Børnenes Forældre. En ensartet Ordning, som Statsskolen naturligvis maa give for et helt Lands Befolkning, der er saa vidt forskellig i aandelig Indstilling, vil aldrig kunne blive tilfredsstillende for nogen. En Kreds af grundtvigsk indstillede Mennesker bør have Ret til at indrette en Skole, der præges af dette Livssyn; en Indre Missions-Kreds bør have den samme Ret — for blot at nævne to Eksempler. Forældre skulde dog have Ret til at gøre deres Børn delagtige i det bedste, de ved, ogsaa igennem den Skole, som Børnene i mindst 7 Aar skal søge.

En Mulighed for en saadan Ordning, et Overgangsled til en fri Skole, vilde en Ordning med flydende Skolepenge give. Naar der blev ydet en saadan Frihed, vilde der ingen Strid være om Tilsynet; saa vilde ingen have Grund til at føle sig krænkede. Disse Ønsker imødekommer Lovforslaget ikke. Men som jeg udtalte ved første Behandling, bringer den dog Skolen nærmere til Befolkningen, end den er nu, og derfor anbefaler jeg at stemme for Lovforslagets Gennemførelse.